

Filosof Ladislav Klíma – Jeho nejpodstatnějším textem je popis tzv. Cholupického dne, který se odehrál v říjnu 1910, kdy se Klíma rozhodl oslavit své 32. narozeniny. Klíma vyrazil z modřanského statku svého otce, kde tenkrát přebýval. Hned na začátku cesty šlápl do hovna. Do Cholupic dorazil ve tři čtvrtě na čtyři. Byl kategorický rozkaz, že půjdu tam dnes do hospody. Ocítl se ve velkém lokále. První pivo, následuje první vlna filosofického uvažování – na hladinu vědomí vyplouvá gastrosexuální vzpomínka na dívku Nelly: tahle tvá krkovička, tvé smažené vemínko nebo uterus na divoko nebo uzená prdelka s kyselým zelím a knedlíky, jaké to delikatesy. Ve čtvrt na šest začal Klíma bojovat proti odporným d'áblům v sobě. V průběhu boje byl však rušen řadou smyslových vjemů. Rvoucí se psi, dvě mladé Cholupičanky, žena trestající svou dceru rákoskou, nakonec velká kočka stížená příšerným průjmem. Filosof se proto raději odebral s pivem do kuchyně, kam byl opakovaně zván. Přichází druhá vlna filosofických přemítání: Jsem jen Má Věčná, věčně neměnná vůle, člověk není to, co jest, ale to, co chce být. Filosofa nakonec z hospody vyhodili. Devět vypitých piv našťestí začalo působit. Klíma píše: Kdo není mlékař či sodovkář, uzná, že je to za pět hodin je to málo. Již za pět minut bylo mé myšlení v relativně zdravém toku. Vzápětí vytryskly v hlavě černé sebetrýznivé myšlenky. Klímu dokonce napadlo žít se prací: ševcovstvím nebo vynálezectvím. (nutno dodat, že do konce života této myšlenky nepodlehli a nechal se žít svými přítelkyněmi a obdivovatelkami). Načež se filosof vrátil do Modřan, kde se odebral do hostince Jana Fišmistra. Té noci pak spal „krásným spánkem, jakým spí zdatný chlap, jenž se toho dne dopustil vraždy“.

V červenci 1969 byl úředně zastaven časopis Tvář a cenzura zabavila již hotové číslo, obsahující mj. první část Klímova Cholupického dne. Redaktoři rozpuštěné Tváře pak v září uspořádali pěší výlet do Cholupic v Klímových stopách. Zúčastnili se jí podle abecedy: Bohumil Doležal, Ladislav Hejda, Václav Klaus, Jan Lopatka, Emanuel Mandler, Dana Němcová, Jiří Němec, Andrej Stankovič a Josef Vyleťal. Nejznámějším členem výpravy byl ekonom a budoucí prezident Václav Klaus, který při ní nezbedně lezl po stromech (citován Zbyněk Hejda 2013). Klaus o tom napsal: osobnost Ladislava Klímy a jeho dílo bylo pro mne v šedesátých letech téměř zjevením, byl to úplně jiný pohled na svět a úplně jiný styl psaní. A výlet popisuje: Bylo to velmi hezké posezení, povídání a popíjení piva. Tenkrát jsme si mysleli, že jsme v té Klímově hospodě. Ale není tomu tak, Klíma byl v hospodě U Skřivanů na jižní straně návsi. Hospodu zavřeli v roce 1957, od té doby je to jen obytný dům.